

Transskription af podcast om pædagogik

Ida: Hvad vil du sige, at man har lært, når man har læst pædagogik?

Sisse: Det tror jeg er meget det her, i hvert fald personligt for mig, så er det en forståelse for, hvordan folk lærer ting, og hvordan vi interagerer med hinanden, og hvordan det skaber læring.

[MUSIK]

Ida: Du lytter til KU studieliv. Jeg hedder Ida og selv studerende på KU og i den her podcast snakker jeg med andre studerende om deres studieliv. I det her afsnit taler jeg med Sisse, som læser pædagogik på femte semester. En humanistisk uddannelse, der beskæftiger sig med læring, psykologi, kommunikation og sociologi, og som Sisse hurtigt fandt ud af passede perfekt til hendes interesser.

[MUSIK STOPPER]

Ida: Hvad plejer folk at sige til dig som det første, når du fortæller dem, at du læser pædagogik?

Sisse: Altså den helt klassiske, det er jo "Nå! Ej hvor spændende så du skal være pædagog?" Og så må man ligesom forklare, at jamen det jeg læser, det er ikke en uddannelse, der retter sig i samme grad mod praksis, men mere teoretisk funderet og handler så om opdragelse, udvikling, læring og uddannelse. Og så plejer jeg faktisk at sige, at det jeg ligesom lærer noget om, det er læring i alle mulige forskellige sammenhænge og forklarer ligesom, hvordan det så kan bruges og hvordan det adskiller sig fra det pædagogernes arbejde er, hvor de er jo meget mere specialiserede i, hvordan man håndterer børn og unge og voksne mennesker i andre meget mere praksisnære situationer.

Ida: Og når man har læst pædagogik, hvad er det så man kan bagefter?

Sisse: Det, synes jeg, er et af de sværeste spørgsmål, fordi vi ved så meget om så mange forskellige ting. Men på sidste semester var jeg i praktik, hvor min vejleder han sagde til mig, at det pædagogikstuderende kan, det er, at de er enormt normkritiske og bliver opdraget til at kunne sige, okay, jamen, "Hvorfor... Hvad ligger der egentlig i, når vi siger sådan her, eller når vi gør sådan her?" Og at sproget ikke bare er et sprog, men at der ligger så mange implicitte ting i det.

Og det bliver vi ret gode til at belyse igennem den her uddannelse, og det er jo altså alt sådan noget som kønsforståelse og sociale normer og ja, praksis. Altså for eksempel, så kigger man måske mere på en pædagogisk praksis end dagsinstitutioner og siger "Okay, hvordan interagerer medarbejderne med børnene og de unge. Og hvad er der faktisk? Hvad sker der også implicit" altså ikke alt det der som bare sker eller sådan, fordi i det sker der jo en hel masse andre ting. Det tror jeg, vi bliver ret gode til, at kunne se og italesætter og får også redskaber til at italesætte det.

Ida: Hvad var din vej til at læse det? Hvorfor startede du på studiet?

Sisse: Det var en meget lang vej, synes jeg personligt selv. Jeg er meget glad for, at den gik den vej, men jeg startede faktisk- I gymnasiet der læste jeg en, ja, hvad kalder man det, idrætsfaglig retning? Så jeg havde biologi på A-niveau og idræt på højt niveau også og troede faktisk at jeg skulle ind og læse til

læge. Og det har altid været sådan en fortælling i min familie, at jeg skulle være børnelæge, fordi jeg har været god til at forholde mig til mennesker i mange forskellige situationer.

Men så søgte jeg ind på lægestudiet og kom ikke ind, og så havde jeg jo søgt sygeplejerske, fordi det tænkte jeg. Det er jo det tætteste man kommer, og der arbejder man også med mennesker. Så der starter jeg på sygeplejerskestudiet, og der kommer man ret hurtigt ud i praktik for ligesom at få en fornemmelse, for hvad sker der, og hvordan fungerer tingene?

Og der oplevede jeg så bare en dag, at jeg havde siddet og snakket med en af patienterne i 45 minutter, og jeg skulle bare ind og skifte hans sengelinned og så kom min supervisor ind og så- det tror jeg satte tanker i gang i forhold til "Hvad er det egentligt, jeg synes, der er spændende?" Fordi en stor del af sygeplejerskernes job er jo også alle de praktiske ting, og der opdagede jeg bare, at det, jeg synes, der var allermost spændende, var at snakke med patienterne. Så det ville jeg gerne have mere af. Og så kiggede jeg mig omkring og sagde, "Okay hvad kan jeg så gøre?" Jeg besluttede mig faktisk for at nu. Det var jeg var nødt til at stoppe på sygeplejestudiet, fordi det kunne jeg ikke trives i at fortsætte med.

Og så kiggede jeg mig i min vennekreds og sagde, "Okay, hvad læser mine veninder og mine venner?" og hvad af det kunne jeg finde interessant? Så var jeg meget ude i noget sociologi og noget statskundskab og sundhedsvidenskab, folkesundhedsvidenskab. Og så endte jeg faktisk med at en af mine veninder, hun var så lige startet på pædagogik og gik på årgangen over mig, og jeg tænkte, "Ej, det er nok ikke noget for mig, det er nok lidt for meget mennesker."

Men så var jeg med ude en dag til undervisning, hvor at der var undervisning om Ulandsbistand og hjælpearbejde og så sad vi og skulle gennemgå en tekst, og så følte jeg bare, at det var præcis de tanker, jeg allerede gik med og ting jeg interesserede mig for. Og der fik jeg bare den der følelse af, "Hold da op. Jamen det er jo et studie, der faktisk handler om det, jeg synes, der er spændende." Hvor jeg kunne få lov til at arbejde med de tanker, jeg har i forvejen på en day-to-day basis. Så der besluttede jeg mig faktisk for at søge ind på pædagogik, men det var ellers ikke en uddannelse, jeg overhovedet havde hørt om før.

Ida: Da du så først kom ind, har du så været i tvivl om dit studie undervejs, eller har du godt kunne mærke, at det var det rigtige for dig hele tiden?

Sisse: Det var jeg meget i tvivl om. Jeg var enormt bange for det, også fordi jeg tænkte, "Jamen, kommer jeg så til at skifte mellem 1000 uddannelser og igennem mit studieforløb og finder jeg nogensinde ro et eller andet sted?" Og faktisk da jeg startede på pædagogik, så følte jeg mig bare enormt meget hjemme fra starten af både sådan i det faglige, men også i det sociale. Så jeg har aldrig været som sådan i tvivl, efter jeg skiftede.

Ida: Kan du prøve at tage mig lidt tilbage til din studiestart og fortælle lidt om det?

Sisse: Altså jeg startede lige under coronatiden, så meget af vores studieopstart var sådan lidt begrænset, fordi vi for eksempel ikke kom på en rustur, som jo er meget typisk for de forskellige universitetsuddannelser.

Det gjorde faktisk ikke mig så meget, nu havde jeg jo også prøvet det før. Men jeg synes sådan i retrospektiv, at de aktiviteter, der blev lavet, det gav mig stadig helt vildt meget socialt, og jeg lærte altså hele årgangen at kende sådan på kryds og tværs.

Og vi er jo så også kun- på pædagogik er der kun et hold per årgang kan man sige, så der er heller ikke ti forskellige hold at møde, men vi var i sådan nogle familiegrupper hed det, hvor man er- jeg tror vi var otte i min familiegruppe. Og det er meget sjovt at se på, at størstedelen af den familiegruppe, det var nogle af dem, der blev mine tætteste studiekammerater, som jeg stadig har kontakt med.

Men hele formålet var ligesom at give alle en fast base og nogle mennesker, som måske kendte dem lidt bedre, som man kunne vende tilbage til. Og så ud over det, så fik vi også en studiegruppe, og jeg har faktisk, ja, hold fast i min studiegruppe igennem alle årene, og det synes jeg også var helt vildt rart at- Jeg ved ikke, om jeg har været heldig, men jeg synes i hvert fald selv, jeg har været heldig, at min i studiegruppe, der har vi været i enormt gode til at sætte ord på vores egne ambitioner og vores egen formåen og haft respekt for de andres ligeledes. Så det var meget sådan en stor del af det.

Og så tror jeg bare, der var en helt vildt stor sådan en indføring i universitetslivet. Altså hvad vil det overhovedet sige at være studerende? Og jeg tror, jeg havde rigtig mange forventninger til, at jeg skulle kunne det hele fra starten af, så for mig handlede det også rigtig meget om at vende mig til at skulle lære igen. Altså at der ikke var en forventning om, at jeg kunne det her på forhånd, men at jeg også skulle turde at være lidt sårbar på den måde og bare lukke noget ny viden ind og tage imod og stille alle de spørgsmål, jeg nu kunne have.

Ida: Var der noget særligt, der var udfordrende?

Sisse: Altså jeg skulle helt klart vende mig til at læse igen. Men også at komme med mine egne tanker og bare dele dem, når jeg havde læst noget. Fordi det er i hvert fald min erfaring efterfølgende, at det er sådan, man får skabt noget i undervisningsrummet, fordi når en tør åbne op for sine tanker, så åbner en masse andre også op for det. Og så får man nogle helt vildt fede diskussioner i gang, som ikke var startet, hvis ikke der var en, der havde delt sine tanker.

Og det kan jeg huske, det synes jeg var sådan lidt angstprovokerende i starten, men det er sådan noget, som jeg er blevet rigtig glad for at være blevet god til efterfølgende.

Ida: Altså var det bare noget, der skete ved at du arbejdede med dig selv? Eller var det sådan noget, der skete generelt på holdet?

Sisse: Begge dele tror jeg. Det var helt klart noget, som vi har også kunne arbejde med på holdet, og vi har tit sådan snakket om at det vi alle sammen kom med før. det var meget af denne her gængse forståelse af en 12-tals pige, altså præstation, og være god, og ambitioner og komme med det rigtige svar.

Og det var både vores tutorer, men også vores undervisere, det gjorde de virkelig meget ud af, og ligesom prøve at pille fra os. Altså ikke fordi- det er meget fint at have ambitioner og motivation og alt det der. Men det helt store fokus på præstationer og ikke at turde sige noget, det var bare en hæmsko, fordi der ligesom ikke blev skabt det her rum. Og også fordi det taler meget imod den tradition, der egentlig er på pædagogik, hvor man også prøver at have et andet fokus end karaktererne. Så det var helt klart noget, vi alle sammen skulle vænne os til.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Hvad vil du egentlig sige, at man skal interessere sig for, hvis pædagogik skal være det rigtige studie for en?

Sisse: Det er helt nemme svar og det helt centrale, tror jeg, er mennesker. Fordi du kan virkelig tage det mange steder, alt afhængig af hvad du selv synes, der er spændende. Og du skal nok også have en vis interesse i lidt mere- altså fænomener og noget abstrakt. Det er ikke så konkret, som matematik jo er for eksempel, så du skal være interesseret i at kigge på forskellige sider af sagen. Altså der er det her synspunkter, der er det her synspunkt, og ligesom snakke om det og have en diskussion omkring det.

Ida: Kan du prøve at fortælle lidt, hvordan uddannelsen er opbygget?

Sisse: Ja. Altså bacheloren har de her 6 semestre typisk. hvor at de første to år mener jeg, det er, der ligger fagene ligesom fast. Det sidste år har du så valgfag og din bachelor skrivning. Det første år der har du så Pædagogikken aktuelt som meget handler om, okay, hvad sker der lige nu? Og historien, Pædagogikkens historie, som handler om, hvorfor er pædagogik blevet det videnskabelige felt, som det er? Hvis man vil definere det som så.

Der bliver du ligesom også- der får du en indflyvning til, at pædagogik har virkelig meget at gøre med sociologi og psykologi og retorik og sådan et indblik i hvad for nogle forskellige andre fagområder som det låner fra, hvis man kan sige det sådan. Og så på samme semester, har du så sociologi, Pædagogisk sociologi og pædagogiske- nej Psykologiske temaer i pædagogikken mener jeg, det er.

Og så får du didaktik senere, som handler om undervisningssituationen generelt, og den position man har som underviser, og hvordan man laver altså curriculum, som er strukturering af en undervisningssituation. Og så har du også det der hedder komparative studier, som handler om at kigge på. Okay, hvordan gør vi det i Danmark eller i et andet land sammenlignet med andre steder? Så generelt se på alle mulige forskellige fænomener, og hvordan de så er til stede forskellige steder.

Igen, det lyder lidt flyvsk, men det er faktisk super konkret når man sidder med det. For eksempel kan du se på, hvordan fungerer folkeskolen i Danmark versus i USA, og hvad for nogle ligheder og forskelle er der, og had ulemper præsenterer det, men også hvad er der af styrker i de forskellige ting.

Ida: Selvom at det er en humanistisk uddannelse, så lyder det meget samfundsvidenskabeligt også?

Sisse: Det er klart også min egen opfattelse, at man ligesom tager udgangspunkt individet, og hvordan individet lærer og udvikler sig, men at det ikke kan ses uden sammenhæng med alle mulige andre dele af samfundet.

Og jeg tror også, det er derfor, jeg selv har så stor en interesse i det, fordi det er nok også meget lig mit eget verdenssyn og dermed ikke sagt at man ikke kan have et andet synspunkt. Så skal du ligesom bare- og du kan jo selv vælge teori og fokus og sådan noget. Generelt er det ret meget værdsat, hvis du kommer med et andet synspunkt. Men det er klart den store del af uddannelsen, ligesom hvordan mennesket er i forhold til resten af verden.

Ida: Hvordan har du oplevet læse mængden?

Sisse: Læsning fylder en stor del på vores uddannelse, og det skal man være opsat på, men jeg vil også sige, at alt afhængig af ens eget sådan temperament og den måde du fungerer på i en studie sammenhæng- Det lærer man hen ad vejen, det har jeg lært hen ad vejen. Så er der mange forskellige måder at gøre det på, og jeg vil også sige, at jeg har læst meget forskelligt på de forskellige semestre.

Det første semester læste jeg rigtig meget, og jeg synes også, man skal have fokus på at læse, fordi det giver en hele den her faglige ballast, som ligesom er din uddannelse og den faglige opdragelse til, hvordan man angriber problemstillinger. Men det er også bare vigtigt for mig at sige, at du behøves ikke at læse hele pensum for at blive uddannet i pædagogik.

Ida: Hvad fungerer så bedst for dig? Hvordan strukturerer du en hverdag?

Sisse: Det har igen været meget forskelligt, altså nogle semestre har jeg grebet det meget- altså virkelig strukturelt an og sagt "Den her dag, der skal jeg arbejde, så skal jeg læse tre timer og så skal jeg ud og træne, og så er det det."

Men jeg har faktisk også oplevet, at nogle gange så fungerer det allerbedst for mig, når jeg ligesom læser af lyst, og så sige "Jamen, så synes jeg, den her tekst og den her tekst lyder allermest spændende. Så er det altså dem, jeg tager udgangspunkt i."

Og så at deltage i undervisningen synes jeg også, har været meget vigtigt for mig, fordi man som sagt også får interaktionerne mellem de andre med studerende og underviserne. Og de her diskussioner bliver man en del af, og dem vil jeg helt personligt ikke være foruden, fordi jeg synes, det bidrager med så mange andre perspektiver på det, man har læst.

Der prioriterer jeg undervisningen måske frem for at læse enormt meget, men jeg synes ikke, man ligesom kan klare sig med kun den ene eller kun den anden.

Ida: Er der noget der har overrasket dig ved studiet?

Sisse: Jeg tror, at jeg faktisk er blevet overrasket over, hvad jeg har lært. Det lyder sådan helt banalt, fordi det burde jo være noget af det første, men havde en forståelse for. Men det tror jeg faktisk først er kommet her, efter jeg var i praktik sidste semester, hvor det er gået op for mig. "Hold da op. Det er jo faktisk det her, jeg kan."

Hvor da jeg startede, der synes jeg bare, det var mega fedt alt sammen. Jeg glædede mig bare til at læse, og- men jeg tror ikke, jeg har haft det fokus på, hvad jeg egentlig kommer ud på den anden side og kan, fordi det netop er så åbent, hvad man kan blive.

Og så tror jeg bare, at praktikken er ligesom at få lov til at se min egen faglighed i samspil med nogle andre fagligheder. Der hvor jeg bare var der for eksempel mange, der havde læst statskundskab. Det er jo en meget mere sådan politisk uddannelse, hvor der kunne jeg virkelig mærke, at netop den her normkritik og sådan som vi får med os fra pædagogik og alle mulige forskellige synsvinkler på problemer, det var meget til stede. Og det var enormt fedt at kunne se "Hold da op, okay, så jeg trækker på det her fra første semester, det her fra fjerde, det her fra tredje." Det har jeg været overrasket over.

Ida: Er det normalt at tage i praktik? Er der mange der gør det?

Sisse: Der er en del, der gør det. Det er faktisk ikke så stor en procent procentvis, der er en del, der er rigtig mange, der tager på udveksling.

Og vi har de her, hvad skal man sige, moduler, hvor vi selv kan vælge valgfag, og der er et ret typisk enten at bruge dem på en udveksling eller også bruge det på en praktik.

Men det er noget folk gør både på bacheloren og på kandidaten i pædagogik, og så nogle gange sådan lidt modsatrettet. Så hvis man har været i praktik på bacheloren, så tager du måske på udveksling på kandidaten.

Ida: Hvordan synes du, det var at starte i praktik og ligesom skulle bruge din faglighed ude i virkeligheden, var det også lidt svært?

Sisse: Det første- Jeg tror, det var den første måned der følte jeg mig totalt på dybt vand, fordi jeg var sådan. "Jamen, hvordan skal jeg sætte alt det her teoretiske viden i funktion sådan i praksis?" Altså netop den der store forskel på pædagogik og pædagoguddannelsen.

Fordi de bliver netop opdraget til at forholde sig til praksis, hvor jeg famlede sådan lidt i blinde, og der lærte jeg bare at også at snakke med mine vejledere om det og sige "Jamen, hvordan skal jeg sætte ord på det? Og hvornår er min deltagelse ligesom legitim her og sådan, hvad... hvornår skal jeg komme med input?"

Og der har jeg så også noget ret meget erhvervs erfaring fra ved siden af studiet, som jeg ligesom let kunne trække på i forhold til hvordan man er i en virksomhed, men der var det rigtig meget bare at stille spørgsmål og sige og gøre og melde mig til og have, ja, mod på det.

Ida: Du nævnte lige, at I får tildelt studiegrupper. Hvordan bruger dig og din studiegruppe hinanden?

Sisse: Vi har meget brugt det til, ligesom at så har vi læst en tekst på forhånd, og så gennemgår vi den sammen, eller også så bruger vi det meget aktivt i undervisningen, så får vi at vide "Nu skal I gå ud I jeres studiegrupper og diskutere den her tekst" Eller lave den her opgave omkring noget, vi så har fået at vide i undervisningen.

Men vi har faktisk også brugt det rigtig meget, for ligesom at have en et personligt holdepunkt, så hvis der var noget, der pressede os i en anden situation af livet, så var det de mennesker, vi fortalte det til. Så man også ligesom havde nogle, man følte, at de vidste "Okay, hvis jeg ikke lige deltager her, så er det altså fordi, der er noget andet, der fylder." Og så får man måske tilsendt noter, eller når man stadig har en mulighed for at følge med.

Ida: Jeg kunne godt tænke mig at høre lidt mere om det sociale på studiet. Kan du prøve at fortælle lidt om hvilke, ja, udvalg eller frivillige tilbud, der findes?

Sisse: Altså der er fredagsbaren, som jeg selv har været med i eller stadig er, men lidt mindre nu hvor jeg ikke er så meget på studiet. Så er der fagrådet, som ligesom er et mere fagligt fællesskab, hvor man samles om nogle faglige tematikker og interesser inden for pædagogik, Der er- for eksempel har der været sådan nogle rødvinsaftener, hvor man mødes og drikker rødvin sammen med en forsker for eksempel. Og så diskuterer man et eller andet meget konkret, noget der kan være aktuelt oppe i debatten. Så skal jeg lige tænke mig om... Der er alt muligt andet jo, men det er lige dem, jeg selv har været engageret i.

Men hvad jeg også har lært er, at instituttet er generelt ret lydhøre i forhold til at starte initiativer, hvis man går med en interesse, eller noget man synes, der egentlig kunne forbedres, eller noget der burde være en indsats for. Så er det bare at tage kontakt til dem og sige, "Prøv at hør det her synes jeg er rigtig vigtigt, kan vi- er det noget vi kan få tilslutning til eller støtte til ressourcemæssigt?" For eksempel.

Ida: Har du selv følt at du har haft overskud til det sociale og generelt har kunnet finde en fin balance mellem at studere og så fritiden?

Sisse: Nej, altså der har været mange gange, hvor jeg synes, det har været overvældende. Men det er nok også ligeså meget i kraft af de andre ting, jeg laver i mit liv. Hvor at til gengæld synes jeg, det har været virkelig rart at mærke, at selv hvis man ikke er med til hver fredagsbar eller til alle festerne, så er du lige så velkommen, når du kommer et halvt år senere, eller. Altså fordi det er jo lige så meget mit studie som det er alle de andres studie.

Ens sociale deltagelse det kan afhænge af alle mulige ting, så der har været flere perioder igennem min studietid, hvor jeg har lagt mere energi i, ja, andre sociale ting, fordi for mig har studiet også været studiet, så jeg har både været der for også at finde nye venskaber, men har også haft rigtig mange andre fællesskaber, som jeg gerne har ville være en del af fortsat.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Hvad vil du sige, at man har lært, når man har læst pædagogik? Hvad kan man bidrage med, og hvilken vinkel har man, der hvor man ender?

Sisse: Det, tror jeg, er meget af det her, i hvert fald personligt for mig, så er det en forståelse for, hvordan folk lærer ting, og hvordan vi interagerer med hinanden, og hvordan det skaber læring. Og også helt generelt sådan strukturering af uddannelsesforløb.

Altså hvad er vigtigt, når du er i en læringsituation? Hvordan er underviseren og hvordan kan man forvente at dem, der skal lære noget, tager det ind? Men også en forståelse for at læring kan ikke sådan pinpointes nødvendigvis, fordi man også kan lære alt muligt andet, som man ikke lige forventede skulle være outputtet af det man prøver at lære nogen.

Og så denne her normkritik som jeg har snakket om flere gange efterhånden, men det er virkelig noget af det, som jeg selv oplever, at jeg bruger rigtig aktivt. Så på den måde er der ikke en hel masse konkrete ting, du lærer, ligesom hvis du bliver uddannet tømmer. Men jeg synes det på samme måde er værktøjer til at angribe verden på, eller se hvordan fungerer en organisation i resten af samfundet og hvorfor? Hvorfor fungerer det her? Hvorfor fungerer det her ikke?

Det er også i forhold til det med kommunikation til at se på "OK, men hvad for en brandingstrategi skal vi have en virksomhed? Hvorfor er det vigtigt, at vi ikke italesætter det sådan her? Men italesætter det sådan her? Hvordan kan vi være mere eller mindre inkluderende over for en bestemt gruppe?"

Ida: Hvad drømmer du selv om at lave, når du engang er færdiguddannet?

Sisse: Altså hele taget kan koge ned, fordi jeg heller ikke ved, hvor det skal være henne endnu. Men jeg håber bare på at kunne gøre en forskel, så flere mennesker får muligheder i deres liv eller kan føle sig inkluderet i et bestemt område eller en bestemt virksomhed. Og jeg har altid været mega interesseret i at arbejde med udsatte børn og unge, så det er selvfølgelig inden for det område, jeg godt kunne tænke mig at gøre en forskel.

Og så synes jeg, at sådan noget som diskriminering på baggrund af køn er enormt spændende, så jeg tror at inden for det seneste stykke tid, har jeg nok set mig selv arbejde med oplysningen af unge piger og kvinder i forhold til deres rettigheder, og hvordan de selv kan indtage for eksempel arbejdsmarkedet

på en anden måde. Eller uddannelse i sådan for eksempel krisesituationer som for eksempel en flygtningelejr. Arbejde med uddannelse og strukturering af uddannelse i sådan nogle situationer. Det er jo en helt ekstrem situation, men også der hvor jeg synes, det begynder at give rigtig, rigtig meget mening.

Ida: Helt sikkert. Det er nogle meget vigtige områder.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Her til sidst kunne jeg godt tænke mig, at høre dig om du har et godt KU-hack?

Sisse: Det jeg vil opfordre alle til det er at være nysgerrige og opsøgende. Det kan også være fordi- at udforske de mange forskellige kantiner eller fredagsbarer, fordi de er i princippet åbne for alle. Og hvis jeg skulle sidde og læse et andet sted end på en af læsesalene, så ville det helt personligt være oppe i Helga, som er histories fredagsbar og kaffebar, fordi der er bare enormt hyggeligt.

Ida: Super. Tusind tak Sisse, fordi du ville fortælle om dit studieliv.

Sisse: Selv tak.

[MUSIK]

Ida: Hvis du er blevet nysgerrig på pædagogik, kan du læse mere på studier.ku.dk. Du kan også møde mange flere studier på Instagram [@KUstudieliv](https://www.instagram.com/KUstudieliv). Tak fordi du lyttede med.